

ДОСЛІДЖЕННЯ ТУРИСТСЬКОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНАЛЬНИХ ТУРИСТСЬКИХ ДЕСТИНАЦІЙ

Мірошнікова Ю. С., студентка 6 курсу факультету Менеджменту

Савіна А. С., студентка 6 курсу факультету Менеджменту

Богдан Н. М., канд. екон. наук, доц. каф. Туризму і готельного господарства

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М.Бекетова*

Успішна діяльність будь-якого підприємства на ринку значною мірою залежить від привабливості товарів чи послуг, які воно пропонує. У туризмі, як і в будь-якій іншій галузі економіки, для забезпечення ефективної діяльності та привертання уваги потенційних споживачів, першою чергою, необхідно повною мірою поєднувати основні фактори виробництва: землю, капітал і трудові ресурси. Специфіка туристичної галузі зумовлена використанням туристичних ресурсів, наявність яких визначає профіль освоєння певної території (туристичного регіону).

Із розвитком туристичної галузі на ринку туристичних послуг України з'являється більше пропозицій для туристів, які бажають відпочити в межах України. З розширенням асортименту пропозиції туристичного продукту, зростає здорова конкуренція не лише серед туристичних фірм, а й серед туристичних дестинацій, які можуть реалізувати комплексний туристичний продукт на ринку. Все це в перспективі сприятиме підвищенню якості обслуговування, урізноманітненню пропозиції на ринку, покращенню інфраструктури, відновленню та збереженню туристичних об'єктів.

Саме на основі оцінки туристичної привабливості регіонів країни державні органи можуть регулювати та визначати пріоритетні види туризму для селективного стимулювання розвитку регіонів, що сприятиме формуванню та просуванню туристичного продукту на національному та міжнародному ринках.

Проблеми щодо підвищення конкурентоспроможності та туристичної привабливості регіонів досліджували у своїх працях такі зарубіжні та вітчизняні науковці: В. Гавран, О. Любіцеву, А. Мокляк, О. Музиченко-Козловська, М. Омуш та інші. Питаннями дослідження привабливості туристичних регіонів займались багато вчених, а саме М. Портер, С. І. Попович, Квартальнов В. О., Кабушкин М. И., Чудновський О.Д. та інші.

Україна має значні потенційні можливості для розвитку туристичної сфери – унікальні природно-кліматичні, історико-культурні та національно-етнографічні ресурси таких регіонів, як Крим, Карпати, культурні пам'ятки Києва, Львова, Чернівців тощо. Туристична діяльність в Україні сприяє розвитку територій з привабливими туристичними ресурси, створюючи нові робочі місця, підвищуючи рівень доходів населення, водночас забезпечуючи збереження історико-культурної спадщини.

Незважаючи на імідж України як політично нестабільної держави, інтерес до України постійно зростає, це сприяє стабільному нарощуванню обсягів виробництва туристичного продукту без залучення державних дотацій.

Аналіз динаміки розвитку туризму у світі засвідчив, що успішність туристичної галузі в одних країнах та невдачі – в інших, залежить, в основному, від наявності чи відсутності аттрактивних туристичних ресурсів, чистоти довкілля, розвиненості інфраструктури та сфери розваг, високого рівня сервісу. Аналіз розвитку туристичної індустрії у світі дасть змогу визначити основні напрями регулювання та управління туристичною діяльністю.

Відтак в контексті дослідження туристичної привабливості регіонів України необхідно визначити такі аспекти:

- розкриття проблем формування туристичної привабливості України в умовах відкритості економіки та процесів глобалізації;
- оцінка тенденцій та визначення передумов посилення туристичної привабливості держави на світовому ринку туристичних послуг.

У світових масштабах туризм є галуззю, що активно розвивається та має велике значення для розвитку багатьох країн світу. Підтвердженням є те, що темпи зростання туристичної індустрії випереджають більшість галузей національної економіки. За останнє десятиліття середньорічне збільшення попиту становить близько 4,6%. В обороті туристичної галузі близько 6 трлн дол. На сферу туризму припадає 7% світових інвестицій, кожне 8-ме робоче місце, 11% світових споживчих витрат. Так, згідно з даними ВТО, кількість подорожей у світі стала пропорційною з чисельністю жителів планети: майже 5 млрд. осіб, з них близько 1 млрд. подорожей з перетином кордонів і 4 млрд. – у межах своїх країн [1].

Згідно з даними Всесвітнього економічного форуму, де експерти оцінювали конкурентоспроможність у сфері туризму 141 країни світу за 14 критеріями, перші позиції очолила Іспанія, Франція, Німеччина, США та Великобританія, а Україна не потрапила до цього рейтингу [2]. Розвиток туристичного бізнесу дозволив багатьом країнам з менш привабливими, ніж в Україні, природними та культурно-історичними передумовами підвищити рівень соціально-економічного розвитку. Отже, проведення якісної оцінки та регулювання туристичної привабливості регіонів і країни набувають значної актуальності.

Саме на основі оцінки туристичної привабливості регіонів країни державні органи можуть регулювати та визначати пріоритетні види туризму для селективного стимулювання розвитку регіонів, що сприятиме формуванню та просуванню туристичного продукту на національному та міжнародному ринках.

Привабливість – це властивість викликати захоплення, притягувати до себе особливими якостями, властивостями. У науковій літературі, присвяченій туристичній діяльності, зазначається, що поняття атрактивності є основним і визначальним під час дослідження потоків людей. У нашому розумінні територія тоді приваблива, якщо вона має туристичні ресурси – природні (насамперед – екологічно чисті), історико-культурні та соціально-економічні,

розвинуту матеріально-технічну базу, насичену інфраструктурою, зручним транспортно-географічним розташуванням і доступною про неї інформацією.

Туристична привабливість території формується передусім за наявності природних або історико-культурних туристичних ресурсів, а ще краще – за їх поєднання. Водночас такі ресурси ще не встановлюють рівень привабливості цієї чи іншої території. Туристична привабливість часто мінлива і може змінюватися залежно від багатьох чинників, котрі впливають на привабливість туристичної території. Саме до них належить наявність сучасної матеріально-технічної бази туризму, зокрема новітніх готельних комплексів, спеціалізованих закладів із відповідним асортиментом послуг, які вони продукують та ін.

Саме на основі оцінки туристичної привабливості регіонів країни державні органи можуть регулювати та визначати пріоритетні види туризму для селективного стимулювання розвитку регіонів, що сприятиме формуванню та просуванню туристичного продукту на національному та міжнародному ринках.

Література:

1. Офіційний сайт World Tourism Organization (UNWTO). Режим доступу: <http://www2.unwto.org/en/content/who-we-are-0>
2. Офіційний сайт World Economic Forum. Режим доступу: <https://www.weforum.org/system-initiatives/shaping-the-future-of-consumption>

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ МІСТА СУМИ ДО 2027 РОКУ

Михайленко Д. Г., здобувач PhD СумДУ, начальник Регіонального відділення Фонду державного майна України по Сумській області.

Александров В. Т., канд. техн. наук, проф., доц. каф. фінансів і підприємництва.

Зайцев О. В., канд. екон. наук, доц. каф. фінансів і підприємництва.

Сумський державний університет, Суми. Україна

У Сумах впродовж 2017-2018 років активно ведеться робота із розробки Стратегії розвитку міста Суми до 2027 року. Розробка нової стратегії так зацікавила керівництво міської влади та громаду міста, що, навіть, міська влада відмінила свої нещодавно прийняті документи щодо програми розвитку міста, такі як: розпорядження міського голови від 29.12.2014 № 264-Р «Про робочу групу з підготовки концепції Стратегічного плану розвитку м. Суми на період 2015-2025 рр.», розпорядження міського голови від 19.07.2016 № 211-Р «Про створення Координаційної ради з розробки Стратегічного плану розвитку м. Суми на період 2017-2026 років», розпорядження міського голови від 19.01.2017 № 11-Р «Про внесення змін до розпорядження міського голови від 19.07.2016 № 211-Р «Про створення Координаційної ради з розробки